

ROK AKADEMICKI 2014-2015
Kierunek: Wiedza o Teatrze
Studia I stopnia
Seminarium licencjackie+moduł performatyczny

II ROK STUDIÓW:

III semestr:

L.p.	Nazwa modułu kształcenia	Rodzaj zajęć dydaktycznych ¹	O/F ²	Forma zaliczenia ³	Liczba godzin	Punkty ECTS
1.	Przemiany i zwroty w kulturze współczesnej mgr Joanna Jopek	ćwiczenia	F	zaliczenie na ocenę	30	3
2.	Przedstawienia kulturowe dr Ewa Bal	ćwiczenia	F	zaliczenie na ocenę	30	3

Łączna liczba godzin modułu: 60

Łączna liczba punktów ECTS: 6

IV semestr:

L.p.	Nazwa modułu kształcenia	Rodzaj zajęć dydaktycznych	O/F	Forma zaliczenia	Liczba godzin	Punkty ECTS
1.	Przemiany i zwroty w kulturze prof. dr hab. Małgorzata Sugiera	ćwiczenia	O	egzamin ustny	30	5
2.	Performanse i performatywność dr Łucja Iwanczewska	ćwiczenia	O	zaliczenie na ocenę	30	3

Łączna liczba godzin: 60

Łączna liczba punktów ECTS: 8

III ROK STUDIÓW:

V semestr:

L.p.	Nazwa modułu kształcenia	Rodzaj zajęć dydaktycznych	O/F	Forma zaliczenia	Liczba godzin	Punkty ECTS
1.	Seminarium licencjackie dr Wanda Świątkowska	seminarium	O	zaliczenie na ocenę	30	10
2.	Strategie performatyczne kultury popularnej Prof. dr hab. Małgorzata Sugiera	ćwiczenia	O	zaliczenie na ocenę, egzamin po II semestrze	30	4

¹ wykład/ćwiczenia/konwersatorium/seminarium/laboratoria/warsztat

² O = przedmiot obowiązkowy do zaliczenia danego semestru/roku studiów, F = przedmiot fakultatywny (do wyboru)

³ egzamin ustny/egzamin testowy/zaliczenie na ocenę/prezentacja rezultatów projektu

3.	Modele badań performatycznych mgr Justyna Stasiowska	ćwiczenia	0	zaliczenie na ocenę	30	3
-----------	---	-----------	---	---------------------	----	---

Łączna liczba godzin: 90

Łączna liczba punktów ECTS: 17

VI semestr:

L.p.	Nazwa modułu kształcenia	Rodzaj zajęć dydaktycznych	O/F	Forma zaliczenia	Liczba godzin	Punkty ECTS
1.	Seminarium licencjackie dr Wanda Świątkowska	seminarium	O	Egzamin i obrona pracy licencjackiej	30	10
2.	Strategie performatyczne kultury popularnej prof. dr hab. Małgorzata Sugiera	ćwiczenia	O	zaliczenie na ocenę, egzamin ustny lub pisemny	30	6
3.	Wprowadzenie do dramaturgii doświadczenia dr Łucja Iwanczewska	ćwiczenia	O	zaliczenie na ocenę	30	3

Łączna liczba godzin: 90

Łączna liczba punktów ECTS: 19

Łączna liczba godzin zajęć w ramach modułu i seminarium licencjackiego na dwóch latach studiów: 300 godzin (50 punktów ECTS)

I. SYLABUSY ZAJĘĆ W RAMACH MODUŁU PERFORMATYCZNEGO NA II ROKU

Nazwa Wydziału	Wydział Polonistyki
Nazwa jednostki prowadzącej moduł	Katedra Performatyki
Nazwa modułu kształcenia	Przemiany i zwroty w kulturze współczesnej
Kod modułu	
Język kształcenia	polski
Efekty kształcenia dla modułu kształcenia	orientacja w podstawowych przemianach i zwrotach w kulturze II połowy XX wieku i najnowszej ze szczególnym uwzględnieniem jej związków ze sferą społeczno-polityczną, znajomość najważniejszych teorii i metodologii humanistycznych tego czasu oraz wykształcenie umiejętności stosowania kategorii teoretycznych w praktyce
Typ modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	fakultatywny
Rok studiów	II rok studiów I stopnia
Semestr	zimowy i letni
Imię i nazwisko osoby/osób prowadzących moduł	semestr zimowy: mgr Joanna Jopek semestr letni: prof. dr hab. Małgorzata Sugiera
Imię i nazwisko osoby/osób egzaminującej/egzaminujących bądź udzielającej zaliczenia, w przypadku gdy nie jest to osoba prowadząca dany moduł	prof. dr hab. Małgorzata Sugiera
Sposób realizacji	ćwiczenia w całości realizowane w postaci zajęć dydaktycznych wymagających bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i studentów
Wymagania wstępne i dodatkowe	zainteresowanie współczesną i najnowszą, wstępna orientacja w tym obszarze kultury, znajomość języka angielskiego w stopniu umożliwiającym lekturę tekstów naukowych
Rodzaj i liczba godzin zajęć dydaktycznych wymagających bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i studentów, gdy w danym module przewidziane są takie zajęcia	60 godzin ćwiczeń w trybie dwie godziny tygodniowo
Liczba punktów ECTS przypisana modułowi	8 punktów ECTS
Bilans punktów ECTS	3 punkty ECTS – zaliczenie semestru zimowego 3 punkty ECTS – zaliczenie semestru letniego 2 punkty ECTS – egzamin ustny
Stosowane metody dydaktyczne	konwersatorium z elementami wykładu, prezentacje multimedialne i komentarzem i dyskusją
Metody sprawdzania i kryteria oceny efektów kształcenia uzyskanych	merytoryczne przygotowanie do zajęć i aktywny w nich udział, praca zaliczeniowa i egzamin

przez studentów	
Forma i warunki zaliczenia modułu, w tym zasady dopuszczenia do egzaminu, zaliczenia, a także forma i warunki zaliczenia poszczególnych zajęć wchodzących w zakres danego modułu	<p>semestr zimowy: studenci otrzymują zaliczenie na podstawie oceny ich przygotowywanie się do zajęć, obecności i aktywnego udziału w dyskusjach</p> <p>semestr letni: warunkiem zaliczenia jest przedstawienie do 30 maja 2015 roku i zaakceptowanie przez prowadzącego zajęcia planu rozumowego wystąpienia podczas egzaminu ustnego</p>
Treści modułu kształcenia	<p>SEMESTR ZIMOWY:</p> <p>I. KONTRKULTURA</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Kryzys idei uniwersytetu, kryzys teorii (zwrot przeciw autorytetom, figurze ojca, strukturalizmowi, wiedzy-władzy oraz dyscyplinom) 2. Rewolta w wymiarze społecznym, kontrkultura jako formacja intelektualna, jej dziedzictwo myślowe (ruch kontrkultury w Paryżu, Berlinie i Stanach Zjednoczonych, zatarcie granic między prywatnym a publicznym, skutki rewolty) 3. Sztuka (z) kontrkultury – teatralizacje sceny społecznej (ruch Fluxus, happening – Allan Kaprow, performance – Marina Abramović, akcjonisci wiedeńscy, fotografia – Diane Arbus) <p>II. POSTY (ETAP KRYTYCZNY/ ETAP ODNIESIEN)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Ponowoczesność – krajobraz po bitwie (społeczeństwo ponowoczesne: kryzys stałości, kryzys wiedzy, kryzys realnego) 2. Postrukturalizm I: struktury nie wychodzą na ulice (kryzys interpretacji, pojęcia prawdy oraz autorstwa) 3. Postrukturalizm II: narzędzia i urządzenia (pojęcie wiedzy-władzy, urządzenia [<i>dispositif</i>] oraz biopolityki w odniesieniu do struktur społecznych i sposobów wytwarzania dyskursu; myśl Michela Foucaulta) 4. Postmodernizm w sztuce, popkultura (twórczość i dziedzictwo Andy’ego Warhola i Factory, kryzys realności w sztuce, kategoria powtórzenia) <p>III. POLITYKI WIDZIALNOŚCI</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Nowe historie: nowy historycyzm i postkolonializm (antropologiczny i dramatyczny wymiar historiografii, historia rerum gestarum, postkolonialne reinterpretacje historii) 2. Konstrukcje płci i dekonstrukcje tożsamości: gender i queer (feminizm, badania kulturowej konstrukcji płci, seksualności, pożądania; nowe narzędzia interpretacyjne studów queer i gender) 3. Sztuka zaangażowana (sztuka zaangażowana i krytyczna, strategie i polityki widzialności, konstrukcje tożsamości; głównie na przykładzie prac Katarzyny Kozyry oraz fotografii Cindy Sherman i Nan Goldin) <p>IV. WOBEC WOJNY I INNEGO</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Medialne reprezentacje wojny I: widok cudzego cierpienia ((nie)przedstawialność cierpienia, polityki wizualne i dyskursy wokół wojny) 2. Medialne reprezentacje wojny II: ramy wojny

	<p>(zaangażowana postawa intelektualisty, etyczne paradoksy i konsekwencje stosunku do wojny, ramowanie wojny);</p> <p>3. Sztuka wokół/wobec konfliktu i wojny, inscenizacje nieobecności (zdjęcia World Press Photo, architektoniczne odpowiedzi na wyzwanie upamiętnienia wojny/katastrofy)</p> <p>SEMESTR LETNI:</p> <p>1. przestrzeń publiczna - jej możliwości socjalizujące, transgresywne i polityczne (od placów zabaw przez sytuacjonistów do Majdanu)</p> <p>2. sztuka pop jako spotkanie kultury wysokiej i popularnej (nowe tematy, techniki i media)</p> <p>3. bioart i technoart – na skrzyżowaniu biologii, sztuki i nauki</p>
<p>Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego modułu</p>	<p>SEMESTR ZIMOWY:</p> <p>I. 1.</p> <p>Maciej Gdula, <i>Potulność fakultetów</i>, [w:] <i>Rewolucje 1968</i>, Zachęta Narodowa Galeria Sztuki 2008, s. 29-32</p> <p>Andrzej Wajs, <i>Miasta flagowe kontestacji (i jeden opuszczony sztandar)</i>, [w:] <i>Rewolucje 1968</i>, Zachęta Narodowa Galeria Sztuki 2008, s. 81-84</p> <p>Judith Halberstam, <i>Słaba teoria</i>, tłum. M. Borowski i M. Sugiera, „Didaskalia” nr 115-116, s. 50-61</p> <p>I. 2.</p> <p>Mateusz Kwaterko, <i>Guy Debord – teoretyk przeklęty</i>, [w:] Guy Debord, <i>Spoleczeństwo spektaklu i Rozważania o społeczeństwie spektaklu</i>, tłum. M. Kwaterko, Państwowy Instytut Wydawniczy 2006, s. 5-30</p> <p>Guy Debord, <i>Spoleczeństwo spektaklu i Rozważania o społeczeństwie spektaklu</i>, tłum. M. Kwaterko, Państwowy Instytut Wydawniczy 2006, s. 33-44</p> <p>Julia Kristeva, <i>Revolt, She Said</i>, an interview by Philippe Petit, [w:] <i>Semiotext(e)</i>, red. Sylvere Lotringer, 2002, rozdz. <i>It Is Right to Rebel...</i>, s. 83-95</p> <p>I. 3.</p> <p>Susan Sontag, <i>Ameryka widziana na fotografiach, niejasno</i>, [w:] eadem, <i>O fotografii</i>, tłum. S. Magala, Karakter 2009</p> <p>II. 1.</p> <p>Jean Baudrillard, <i>Reklama absolutna, reklama stopnia zerowego; Clone story; Hologramy</i>, [w:] idem, <i>Symulakry i symulacja</i>, tłum. S. Królak, Sic! 2005, s. 111-136</p> <p>Jean-François Lyotard, <i>Delegitymizacja</i>, [w:] idem, <i>Kondycja ponowoczesna. Raport o stanie wiedzy</i>, tłum. M. Kowalska i J. Migasiński, Fundacja Aletheia 1997, s. 111-119</p> <p>II. 2.</p> <p>Roland Barthes, <i>Śmierć autora</i>, tłum. M.P. Markowski, „Teksty Drugie” 1999, nr 1-2</p> <p>Susan Sontag, <i>Przeciw interpretacji</i>, tłum. D. Żukowski, [w:] eadem, <i>Przeciw interpretacji i inne eseje</i>, Karakter 2012, s. 11-26</p> <p>II. 3.</p> <p>Michel Foucault, <i>Bezpieczeństwo, terytorium, populacja. Wykłady w Collège de France 1977-1978</i>, tłum. M. Herer, Wydawnictwo Naukowe PWN, s. 23-48</p> <p>Giorgio Agamben, <i>Czym jest urządzenie?</i>, tłum. J. Majmurek,</p>

[w:] Agamben. *Przewodnik Krytyki Politycznej*, Wydawnictwo Krytyki Politycznej 2009

III. 1.

Ewa Domańska, *Mikrohistorie. Spotkania w międzyświatach*, Wydawnictwo Poznańskie 1999; rozdziały: „*Wielka masakra kotów*”, czyli o tym, jak „inny” przechowuje nasze „ja” (s. 160-175), *Spotkanie z „Montaillou”: Dialog z przeszłością* (s. 216-219)

Ewa Thompson, *Said a sprawa polska*, „Europa. Tygodnik Idei” 2005, nr 26

III. 2.

Judith Butler, *Uwikłani w płęć*, tłum. K. Krasuska, Wydawnictwo Krytyki Politycznej 2008 (rozdziały: „*Kobiety jako podmiot feminizmu, Obowiązkowy porządek biologicznej płci /kulturowej płci / pragnienia, Kulturowa płęć: koliste ruiny współczesnej debaty*, s. 43-62, *Od „wnętrza” do performatywnej płci*, s. 244-254)

III. 3.

Artur Żmijewski, *Drżące ciała. Rozmowy z artystami*, Wydawnictwo Krytyki Politycznej 2008 (rozmowy z Katarzyną Kozyrą: *Z wiaderkami świńskim truchtem*, s. 186-194, *Paszport do męskiego templum*, s. 200-202)

IV. 1.

Wirginia Woolf, *Trzy gwinee*, [w:] eadem, *Własny pokój, Trzy gwinee*, tłum. E. Krasieńska, Sic! (rozdział *Gwinea pierwsza*, s. 145-194)

Susan Sontag, *Widok cudzego cierpienia*, tłum. S. Magala, Karakter 2010, s. 51-89

Elaine Scarry, *The Body in Pain. Making and Unmaking of the World*, Oxford University Press 1985 (*Introduction*, s. 3-23)

IV. 2.

Judith Butler, *Ramy wojny. Kiedy życie godne jest oplakiwania?*, tłum. A. Czarnacka, Instytut Wydawniczy Książka i Prasa 2011 (rozdział *Tortury a etyka fotografii: refleksje u boku Sontag*, s. 121-168)

Jonathan Jones, *The meaning of 9/11's most controversial photo*, “The Guardian” online,

<http://www.theguardian.com/commentisfree/2011/sep/02/911-photo-thomas-hoepker-meaning>

SEMESTR LETNI:

Monika Bakke, *Bio-transfiguracje. Sztuka i estetyka posthumanizmu*, Wydawnictwo Naukowe UAM 2012

Steve Benford, Gabrielle Giannachi, *Performing Mixed Reality*, MIT Press 2011

Hal Foster, *The First Pop Age. Painting and Subjectivity in the Art of Hamilton, Lichtenstein, Warhol, Richter, and Ruscha*, Princeton University Press 2012

Agnieszka Jelewska, *Ekotopie. Ekspansje technokultury*, Wydawnictwo Naukowe UAM 2013

Bruno Latour, *Nadzieja Pandory*, tłum. Krzysztof Abriszewski i inni, Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Mikołaja Kopernika 2013

Playgrounds. *Reinventing the Square*, Museo National Centro

	de Arte Madrid 2014
Wymiar, zasady i forma odbywania praktyk, w przypadku, gdy program kształcenia przewiduje praktyki	nie dotyczy

Nazwa jednostki prowadzącej moduł	Katedra Performatyki
Nazwa modułu kształcenia	Przedstawienia kulturowe
Kod modułu	
Język kształcenia	polski
Efekty kształcenia dla modułu kształcenia	Studenci nauczą się podstawowych definicji przedstawień kulturowych i potrafią je odróżniać je od innych zjawisk, jak choćby przedstawienia artystyczne czy teatralne, a także zapoznać się z wybranymi metodologiami analiz przedstawień kulturowych i umieć je wykorzystać w praktyce
Typ modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	fakultatywny
Rok studiów	II rok studiów I stopnia
Semestr	zimowy
Imię i nazwisko osoby/osób prowadzących moduł	dr Ewa Bal
Imię i nazwisko osoby/osób egzaminującej/egzaminujących bądź udzielającej zaliczenia, w przypadku gdy nie jest to osoba prowadząca dany moduł	j. w.
Sposób realizacji	ćwiczenia w całości realizowane w postaci zajęć dydaktycznych wymagających bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i studentów
Wymagania wstępne i dodatkowe	ogólna wiedza o kulturze
Rodzaj i liczba godzin zajęć dydaktycznych wymagających bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i studentów, gdy w danym module przewidziane są takie zajęcia	30 godzin ćwiczeń w trybie dwie godziny tygodniowo
Liczba punktów ECTS przypisana modułowi	3 punkty ETCS
Bilans punktów ECTS	2 punkty ETCS – udział w zajęciach 1 punkt ETCS – prezentacja
Stosowane metody dydaktyczne	prezentacja z komentarzem, analiza tekstu, praca w grupach, praca indywidualna, dyskusja
Metody sprawdzania i kryteria oceny efektów kształcenia uzyskanych przez studentów	obecność na zajęciach i aktywny w nich udział
Forma i warunki zaliczenia modułu, w tym zasady dopuszczenia do egzaminu, zaliczenia, a także forma i warunki zaliczenia poszczególnych zajęć wchodzących w zakres danego	warunkiem zaliczenia jest przygotowanie i prezentacja w ich trakcie analizy wybranego przedstawienia kulturowego, uzgodnionego z prowadzącym

modułu	
Treści modułu kształcenia	<p>Podczas zajęć zastanowimy się nad definicjami przedstawień kulturowych J. J. MacAloona i Milтона Singera, zestawiając je z używanymi w teatrologii pojęciami przedstawienia artystycznego i teatralnego (Erika Fischer-Lichte) jako przedmiotem zainteresowań badawczych performatyki.</p> <p>Następnie przyjrzymy się różnicom między tymi przedstawieniami kulturowymi, których granice wytyczają konwencje, zrytualizowane formy zachowań (konceptje Richarda Schechnera, Victora Turnera), a takim przejawami praktyk codziennych, które można uznać za przedstawienia kulturowe i wyodrębnić dzięki odpowiednio dobranej metodologii (Ervin Goffmann, Michel de Certeau).</p> <p>Na koniec zastanowimy się nad konstytutywnym i subwersywnym oddziaływaniem przedstawień kulturowych i możliwościami ich analizy.</p>
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego modułu	<p>Literatura podstawowa:</p> <p>Michel de Certeau, <i>Wynaleźć codzienność. Sztuki działania</i>, tłum. Katarzyna Thiel-Jańczuk, WUJ 2008</p> <p>Michel de Certeau, Luce Giard, Pierre Mayol, <i>Wynaleźć codzienność 2. Mieszkać, gotować</i>, WUJ 2011</p> <p>Marvin Carlson, <i>Performans</i>, tłum. Edyta Kubikowska, Wydawnictwo Naukowe PWN 2007</p> <p>Goffmann Erving, <i>Człowiek w teatrze życia codziennego</i>, KR 2000</p> <p>Erika Fischer-Lichte, <i>Teatr i teatrologia. Podstawowe pytania</i>, tłum. Mateusz Borowski, Małgorzata Sugiera, Wrocław 2012</p> <p><i>Antropologia widowisk. Zagadnienia i wybór tekstów</i>, red. L. Kolankiewicz, Warszawa 2005</p> <p><i>Rytuał, dramat, święto, spektakl. Wstęp do teorii widowiska kulturowego</i>, red. J. J. MacAloon, Warszawa 2009</p> <p>Diana Taylor, <i>Archiwum i repertuar: performanse i performatywność. PerFOREwhat studies?</i>, tłum. Mateusz Borowski, Małgorzata Sugiera, „Didaskalia”, kwiecień 2014</p>
Wymiar, zasady i forma odbywania praktyk, w przypadku, gdy program kształcenia przewiduje praktyki	nie dotyczy

Nazwa Wydziału	Wydział Polonistyki
Nazwa jednostki prowadzącej moduł	Katedra Performatyki
Nazwa modułu kształcenia	Performanse i performatywność
Kod modułu	
Język kształcenia	polski
Efekty kształcenia dla modułu kształcenia	Celem zajęć jest zapoznanie studentów z podstawowymi aspektami współczesnych performansów kulturowych, a także nauczenie ich rozpoznawania strategii performatywnych w najnowszej kulturze, sztuce, literaturze i praktykach społecznych.
Typ modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	fakultatywny
Rok studiów	II rok studiów I stopnia
Semestr	letni
Imię i nazwisko osoby/osób prowadzących moduł	dr Łucja Iwanczewska
Imię i nazwisko osoby/osób egzaminującej/egzaminujących bądź udzielającej zaliczenia, w przypadku gdy nie jest to osoba prowadząca dany moduł	j. w.
Sposób realizacji	ćwiczenia w całości realizowane w postaci zajęć dydaktycznych wymagających bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i studentów
Wymagania wstępne i dodatkowe	ogólna wiedza o kulturze współczesnej na poziomie szkoły średniej
Rodzaj i liczba godzin zajęć dydaktycznych wymagających bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i studentów, gdy w danym module przewidziane są takie zajęcia	30 godzin ćwiczeń w trybie dwie godziny tygodniowo
Liczba punktów ECTS przypisana modułowi	3 punkty ETCS
Bilans punktów ECTS	
Stosowane metody dydaktyczne	ćwiczenia, regularne cotygodniowe konsultacje dla studentów.
Metody sprawdzania i kryteria oceny efektów kształcenia uzyskanych przez studentów	sprawdzanie obecności i przygotowania studentów do zajęć w formie aktywnego uczestnictwa w dyskusjach na temat zagadnień omawianych na zajęciach
Forma i warunki zaliczenia modułu, w tym zasady dopuszczenia do egzaminu, zaliczenia, a także forma	przygotowywanie się do zajęć i posiadanie na zajęciach omawianych tekstów; obecność na zajęciach i aktywny w nich udział; przygotowanie krótkich samodzielnych prezentacji na

i warunki zaliczenia poszczególnych zajęć wchodzących w zakres danego modułu	wybrane tematy zaproponowane przez prowadzącego
Treści modułu kształcenia	<p>W ramach zajęć zostaną przeprowadzone analizy szerokiej gamy zjawisk społecznych oraz kulturowych, do których wprowadzeniem będzie lektura oraz krytyczna dyskusja tekstów poświęconych teorii performansu oraz najnowszej kultury.</p> <p>Analizy wykorzystujące kategorie wypracowane przez performatykę obejmują zjawiska społeczne z zakresu kultury, polityki, nauki, życia społecznego i rodzinnego, praktykę czytania i pisanía performatywnego, strategię zmysłowego i materialnego ustanawiania i porządkowania historii i rzeczywistości społecznej, a także przegląd miejsc i instytucji wytwarzających performatywne reguły bycia. Źródłem analiz omawianych zagadnień będą dokumenty historyczne, materialne przedmioty, dzieła sztuki, teksty literackie, a także obszar przedstawień medialnych. Wybrane do dyskusji kwestie będą analizowane w pierwszym rzędzie pod kątem ich zdolności do ustanawiania nowego porządku oraz burzenia starego. Rozpoznane w ten sposób zjawiska będą następnie podlegały głębszej analizie w celu rekonstrukcji ich genealogii oraz rozpoznania zasad ich funkcjonowania w ramach szerszych ujęć tychże zagadnień sformułowanych przez kulturoznawcze opracowania teoretyczne oraz opisowe.</p>
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego modułu	<p>Literatura podstawowa:</p> <p>G. Debord, <i>Spoleczeństwo spektaklu</i>, tłum. Mateusz Kwaterko, słowo/obraz terytoria, 1998;</p> <p>M. Foucault, <i>Porządek dyskursu</i>, tłum. Michał Kozłowski, słowo/obraz, terytoria, 2002;</p> <p>R. Schechner, <i>Performatyka. Wstęp</i>, tłum. Tomasz Kubikowski, Ośrodek Badań Twórczości Jerzego Grotowskiego i Poszukiwań Teatralno-Kulturowych, 2006 (wybrane rozdziały);</p> <p>V. Turner, <i>Gry społeczne, pola i metafory. Symboliczne działania w społeczeństwie</i>, tłum. Wojciech Usakiewicz, Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego 2005.</p> <p>Literatura uzupełniająca:</p> <p><i>Archiwum jako projekt. Polityka i poetyka (foto)archiwum</i>, red. K. Pijarski, Warszawa 2011.</p> <p>M. Bał, <i>Wędrujące pojęcia w naukach humanistycznych</i>, Warszawa 2012.</p> <p>M. Foucault, <i>Archeologia wiedzy</i>, tłum. Andrzej Siemek, Wydawnictwo De Agostini Polska 2002;</p> <p>E. Goffman, <i>Instytucje totalne. O pacjentach szpitali psychiatrycznych i mieszkańcach innych instytucji totalnych</i>, tłum. Olena Waśkiewicz, Jacek Łaszczyński, Gdańskie</p>

	<p>Wydawnictwo Psychologiczne, 2011</p> <p>E. H. Kantorowicz, <i>Dwa ciała króla. Studium ze średniowiecznej teologii politycznej</i>, Wydawnictwo Naukowe PWN, 2007</p> <p>A. Krajewska, <i>Dramatyczna teoria literatury. Zarys problematyki</i>, Wydawnictwo Naukowe UAM, 2009</p> <p>T. Kubikowski, <i>Reguła Nibelunga. Teatr w świetle nowych badań świadomości</i>, Warszawa 2007.</p> <p>E. Majewska, <i>Sztuka jako pozór. Cenzura i inne paradoksy upolitycznienia kultury</i>, Warszawa 2014.</p> <p>J. McKenzie, <i>Performuj albo...Od dyscypliny do performansu</i>, tłum. Tomasz Kubikowski, Kraków 2011.</p> <p><i>Performatyka reprezentacji</i>, red. K. Czerska, J. Jopek, A. Sieroń, Kraków 2013.</p> <p><i>Projekt perfumans. Współczesne metodologie teatrologiczne i ich granice poznawcze</i>, red. Ł. Grabuś, A. Marek, G. Stępiak, Kraków 2012.</p> <p>J. Wachowski, <i>Performans, słowo/obraz terytoria</i>, Gdańsk 2011.</p>
<p>Wymiar, zasady i forma odbywania praktyk, w przypadku, gdy program kształcenia przewiduje praktyki</p>	<p>nie dotyczy</p>

II. SYLABUSY SEMINARIUM LICENCJACKIEGO I ZAJĘĆ W RAMACH MODUŁU PERFORMATYCZNEGO NA ROKU III

Nazwa Wydziału	Wydział Polonistyki
Nazwa jednostki prowadzącej moduł	Katedra Performatyki
Nazwa modułu kształcenia	Seminarium licencjackie „Recykling – od tekstu do praktyk społecznych”
Kod modułu	
Język kształcenia	polski
Efekty kształcenia dla modułu kształcenia	Umiejętność analizy i interpretacji wybranych zjawisk i problemów; Umiejętność identyfikacji wartych podjęcia problemów badawczych oraz znalezienia odpowiedniej metodologii; Umiejętność doboru odpowiedniej literatury fachowej; Umiejętność zaplanowania, skomponowania i napisania samodzielnej pracy naukowej.
Typ modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	obowiązkowy
Rok studiów	III rok studiów I stopnia
Semestr	zimowy i letni
Imię i nazwisko osoby/osób prowadzących moduł	dr Wanda Świątkowska
Imię i nazwisko osoby/osób egzaminującej/egzaminujących bądź udzielającej zaliczenia, w przypadku gdy nie jest to osoba prowadząca dany moduł	j. w.
Sposób realizacji	Seminarium w całości realizowane w postaci zajęć dydaktycznych wymagających bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i studentów. W I semestrze zajmiemy się zaproponowanymi przez prowadzącego zagadnieniami, omawiając teksty teoretyczne, przykłady i możliwe do zastosowania metodologie. Drugi semestr będzie w całości poświęcony pisaniu i dyskusji nad projektami licencjackimi uczestników seminarium.
Wymagania wstępne i dodatkowe	Zaliczenie modułu performatycznego na II roku studiów I stopnia
Rodzaj i liczba godzin zajęć	60 godzin seminarium w trybie dwie godziny na tydzień
Liczba punktów ECTS przypisana modułowi	20 punktów ETCS
Bilans punktów ECTS	10 punktów ETCS za I semestr, 10 punktów ETCS za złożenie pracy licencjackiej
Stosowane metody dydaktyczne	praca seminaryjna łącząca zajęcia typu analitycznego (krytyczne czytanie tekstów) z dyskusjami oraz prezentacją projektów samodzielnie przygotowanych przez uczestników

Metody sprawdzania i kryteria oceny efektów kształcenia uzyskanych przez studentów	warunki zaliczenia seminarium: przygotowywanie się do zajęć i posiadanie na zajęciach omawianych tekstów; obecność na zajęciach i aktywny w nich udział; złożenie pracy licencjackiej
Forma i warunki zaliczenia modułu	warunkiem zaliczenia semestru zimowego jest wybór tematu pracy licencjackiej (w porozumieniu z prowadzącym) oraz przedstawienie jej planu rozumowego i bibliografii; warunkiem dopuszczenia do egzaminu licencjackiego jest złożenie i przyjęcie przez prowadzącego seminarium pracy licencjackiej
Treści modułu kształcenia	<p>Tematem seminarium będzie koncepcja recyklingu rozumiana jako idea powtarzania, przetwarzania, referencyjności i intertekstualności. W wyniku recyklingu z istniejących elementów uzyskujemy nową jakość – nową formę, coś, co zmienia swe zastosowanie i przeznaczenie. Jest to proces, który można odnieść od szeroko rozumianej kultury, dlatego chciałabym go prześledzić na kilku polach: tekstu, filmu, teatru, praktyk społecznych oraz przestrzeni. Zarówno teksty biorą się z innych tekstów, jak i praktyki, nasze zachowania powielają i przetwarzają istniejące scenariusze i wzorce kulturowe, a także miejsca ulegają przetworzeniu – nie tylko dosłownemu, ale w zależności od oczekiwania/ spojrzenia. Proponuję przyjrzeć się procesom przywłaszczania i przejmowania, tworzenia z wtórnych materiałów i prefabrykatów, by zobaczyć jakimi drogami przebiegają te migracje form i tematów, i jakie metodologie można zastosować do tropienia tych wędrówek</p> <p>Zajęcia będą obejmowały następujące bloki problematyczne:</p> <ul style="list-style-type: none"> - fikcja kreacji ex nihilo – koncepcje intertekstualności (M. Bachtin, J. Kristeva, G. Genette, R. Nycz); - przekład intersemiotyczny, intermedialność; - dramat jako interfejs (W. B. Worthen); - remiks w teatrze (Rimini Protokoll, komuna//warszawa) i w filmie (P. Greenaway, Q. Tarantino) - scenariusze praktyk (D. Taylor); - intertekstualna geografia, geopoetyka, turystyka kulturowa (B. Kirshenblatt-Gimblett, E. Rybicka); - śladami zjawisk, performatywność powtórzenia i przetworzenia (M. Bal).
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego modułu	<p>Literatura podstawowa:</p> <p>M. Bal, <i>Wędrujące pojęcia w naukach humanistycznych</i>, tłum. M. Bucholc, Warszawa 2012;</p> <p>J. Féral, <i>Odpadki i zagadki: od Mony Lisy do Rambo</i>, tłum. M. Borowski, M. Sugiera, „Didaskalia” 2010, nr 95, s. 36-41;</p> <p>M. P. Markowski, <i>Przygoda ciała i znaków. Wprowadzenie do pism Julii Kristevej</i>, [w:] J. Kristeva, <i>Czarne słońce. Depresja i melancholia</i>, Kraków 2007;</p> <p>I. Morozow, <i>Od intertekstu do bricolage. Hipertekstualność w filmie</i>, [w:] <i>Remiks: teorie i praktyki</i>, red. M. Gulik, P.</p>

Kaucz, L. Onak, Kraków 2011, s. 184-195;

R. Nycz, *Intertekstualność i jej zakresy: teksty, gatunki, światy*, [w:] tegoż, *Tekstowy świat. Poststrukturalizm a wiedza o literaturze*, Kraków 2000;

Re//mix. Performans i dokumentacja, red. D. Sajewska, T. Plata, Warszawa 2014;

E. Rybicka, *Zwrot topograficzny w badaniach literackich*, [w:] *Kulturowa teoria literatury 2. Poetyki, problematyki, interpretacje*, red. R. Nycz, T. Walas, Kraków 2012;

D. Taylor, *Archiwum i repertuar: performanse i performatywność. PerFORwhat studies?*, tłum. M. Borowski, M. Sugiera, „Didaskalia” 2014, nr 120, s. 22-38;

S. Weber, *Teatralność jako medium*, tłum. J. Burzyński, Kraków 2009;

W.B. Worthen, *Dramat: między literaturą a przedstawieniem*, tłum. M. Borowski, M. Sugiera, Kraków 2013;

P. Zmyślony, *Literatura jako podstawa tworzenia produktu turystycznego*, „Problemy Turystyki” 2001, nr 1-2, s. 21-32.

Literatura uzupełniająca:

M. Borowski, M. Sugiera, *Recykling spojrzeń*, „Didaskalia” 2010, nr 95, s. 42-47;

G. Genette, *Palimpsesty. Literatura drugiego stopnia*, tłum. A. Milecki, [w:] *Współczesna teoria badań literackich za granicą. Antologia*, red. H. Markiewicz, t. 4, cz. 2, Kraków 1992;

B. Kirshenblatt-Gimblett, *Destination Culture. Tourism, Museums, and Heritage*, California 1998;

D. Kosiński, *Natęci, czyli kiedy przyjdą podpalić dom. Dramatologia, dramat, scenariusz*, [w:] *Polska dramatyczna 2. dramat i dramatyzacje w XVIII i XIX wieku*, red. M. Sugiera, Kraków 2014, s. 363-394.

J. Kristeva, *Słowo, dialog i powieść*, tłum. W. Grajewski, [w:] *Bachtin. Dialog – język – literatura*, red. E. Czaplejewicz, E. Kasperski, Warszawa 1983;

K. Majewska, *Intertekstualność w filmie – odmiany i egzemplifikacje*, „Studia Filmoznawcze” 1998, z. 19, s. 77-93.

Mroczna turystyka (blok tekstów), „Didaskalia” 2014, nr 120, s. 62-95;

A. Ogonowska, *Międzyprzestrzenie dyskursu: intertekstualność i intermedialność. Analiza zjawisk w kontekście wybranych tekstów audiowizualnych, literackich i liternetowych*, „Przegląd Humanistyczny” 2006, nr 2, s. 15-28;

Pogranicza audiowizualności. Parateksty kina, telewizji i nowych mediów, red. A. Gwóźdź, Kraków 2010;

Rimini Protokoll. Na tropie codzienności, red. M. Dreysse, F. Malzacher, tłum. M. Borowski, M. Sugiera, Kraków 2012;

	<p>A. Stasiak, <i>Turystyka literacka i filmowa</i>, [w:] <i>Współczesne formy turystyki kulturowej</i>, t. 1, Poznań 2009, s. 223-265;</p> <p>D. Taylor, <i>Archive and Repertoire. Performing Cultural Memory in the Americas</i>, Durham-London 2003;</p> <p>S. Wysłouch, <i>Literatura i obraz. Tereny strukturalnej wspólnoty sztuk</i>, [w:] <i>Intersemiotyczność: literatura wobec innych sztuk (i odwrotnie)</i>, red. S. Balbus, A. Hejmej, J. Niedźwiedź, Kraków 2004.</p>
<p>Wymiar, zasady i forma odbywania praktyk, w przypadku, gdy program kształcenia przewiduje praktyki</p>	<p>nie dotyczy</p>

Nazwa Wydziału	Wydział Polonistyki
Nazwa jednostki prowadzącej moduł	Katedra Performatyki
Nazwa modułu kształcenia	Strategie performatyczne kultury popularnej
Kod modułu	
Język kształcenia	polski
Efekty kształcenia dla modułu kształcenia	wstępne rozpoznanie strategii performatycznych kultury popularnej oraz możliwych taktyk wykorzystywanych przez jej odbiorców; analiza relacji między wybranymi mediami oraz gatunkami w kontekście zjawisk intertekstualności, intermedialności oraz recyklingu
Typ modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	fakultatywny
Rok studiów	III rok studiów I stopnia
Semestr	zimowy i letni
Imię i nazwisko osoby/osób prowadzących moduł	prof. dr. hab. Małgorzata Sugiera
Imię i nazwisko osoby/osób egzaminującej/egzaminujących bądź udzielającej zaliczenia, w przypadku gdy nie jest to osoba prowadząca dany moduł	j. w.
Sposób realizacji	zajęcia bezpośredniego kontaktu
Wymagania wstępne i dodatkowe	udział w zajęciach modułu performatycznego na II roku studiów I stopnia
Rodzaj i liczba godzin zajęć dydaktycznych wymagających bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i studentów, gdy w danym module przewidziane są takie zajęcia	60 godzin ćwiczeń w trybie dwie godziny w tygodniu
Liczba punktów ECTS przypisana modułowi	10 punktów ETCS
Bilans punktów ECTS	3 punkty ETCS – zaliczenie semestru zimowego 3 punkty ETCS – zaliczenie semestru letniego 4 punkty ETCS – egzamin pisemny lub ustny
Stosowane metody dydaktyczne	zajęcia bezpośredniego kontaktu, prezentacje multimedialne z komentarzem, cotygodniowe konsultacje indywidualne

Metody sprawdzania i kryteria oceny efektów kształcenia uzyskanych przez studentów	ocena pracy na zaliczenie semestru zimowego (25%), ocena planu rozumowego pracy pisemnej lub wypowiedzi ustnej przygotowywanej na egzamin (25%), egzamin (50%)
Forma i warunki zaliczenia modułu, w tym zasady dopuszczenia do egzaminu, zaliczenia, a także forma i warunki zaliczenia poszczególnych zajęć wchodzących w zakres danego modułu	<p>1) studenci zaliczają 30 godzin zajęć semestru zimowego na podstawie aktywnej obecności oraz przedstawionej do 15 stycznia 2015 roku recenzji (3-4 strony znormalizowane maszynopisu) z wybranego w konsultacji z prowadzącym ćwiczenia artykułu naukowego</p> <p>2) podstawą zaliczenia semestru letniego jest przedstawienie do 31 maja 2015 roku planu rozumowego (2-3 strony znormalizowane maszynopisu) przygotowywanej na egzamin pracy pisemnej lub prezentacji ustnej oraz zaakceptowanie tego planu przez prowadzącego</p> <p>3) studenci przystępujący do egzaminu mają do wyboru dwie jego formy:</p> <ul style="list-style-type: none"> - egzamin pisemny w formie przedstawionej do oceny do 15 czerwca 2015 roku pracy (10-12 stron znormalizowanych maszynopisu), przedstawiającej analizę i interpretację dwóch utworów z różnych gatunków (mediów) kultury popularnej, które podejmują podobny temat oraz nie były szczegółowo omawiane podczas zajęć - egzamin ustny w formie prezentacji (20 minut) przygotowanej samodzielnie analizy i interpretacji dwóch utworów z różnych gatunków (mediów) kultury popularnej, które podejmują podobny temat oraz nie były szczegółowo omawiane podczas zajęć
Treści modułu kształcenia	<p>Semestr zimowy: Po wstępnym rozpoznaniu historycznie zmiennych koncepcji i statusu tak zwanej kultury popularnej podstawowym tematem zajęć będzie figura zombie w rozmaitych mediach i gatunkach (film typu horror i czarna komedia, komiks, powieść science fiction, thriller polityczny i mokument), serial telewizyjny, gry komputerowe). Pozwoli to zastanowić się nad specyfiką mediów i jej wpływem na kształt figury zombie oraz takimi zjawiskami, jak recykling i wewnętrzna dialogiczność kultury popularnej.</p> <p>Semestr letni: Kolejne 30 godzin zajęć zostanie poświęcone problematyce science fiction i fantasy (od <i>Frankensteina</i> Mary Shelley) z uwzględnieniem propozycji alternatywnych ujęć historycznych (powieść, film, gry komputerowe) jako najbardziej popularnemu zjawisku współczesnej kultury popularnej w Polsce i na świecie.</p>
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego modułu	<p>Literatura podstawowa:</p> <p><i>Better Off Dead. The Evolution of the Zombie as Post-Human</i>, red. Deborah CHRISTIE, Sarah Juliet LAURO, Fordham University Press 2011</p> <p>Manuel CASTELLS, <i>Władza komunikacji</i>, tłum. Jakub Jedliński, Paweł Tomanek, PWN 2013</p> <p>Michel de CERTEAU, <i>Wynaleźć codzienność. Sztuki</i></p>

	<p><i>działania</i>, tłum. Katarzyna Thiel-Jańczuk, Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego 2008</p> <p>Umberto ECO, <i>Superman w kulturze masowej</i>, tłum. Joanna Ugniewska, Znak 2008</p> <p>John FISKE, <i>Zrozumieć kulturę popularną</i>, tłum. Katarzyna Sawicka, Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego 2010</p> <p>Frederic JAMESON, <i>Archeologie przyszłości. Pragnienie zwane utopią i inne fantazje naukowe</i>, tłum. Maciej Płaza, Małgorzata Frankiewicz, Andrzej Miszk, Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego 2011</p> <p>Jacques RANCIERE, <i>Estetyka jako polityka</i>, tłum. Julian Kutyła i Paweł Mościcki, Wydawnictwo Krytyki Politycznej 2007</p> <p>Dominic STRINATI, <i>Wprowadzenie do kultury popularnej</i>, tłum. Wojciech J. Burszta, Zysk i S-ka 2011</p> <p>Literatura uzupełniająca zostanie uzgodniona indywidualnie z uczestnikami zajęć w zależności od tematu pracy pisemnej czy wypowiedzi ustnej przygotowywanej na egzamin.</p>
Wymiar, zasady i forma odbywania praktyk, w przypadku, gdy program kształcenia przewiduje praktyki	nie dotyczy

Nazwa Wydziału	Wydział Polonistyki
Nazwa jednostki prowadzącej moduł	Katedra Performatyki
Nazwa modułu kształcenia	Modele badań performatycznych
Kod modułu	
Język kształcenia	polski
Efekty kształcenia dla modułu kształcenia	zajęcia mają przygotowywać uczestników do samodzielnej analizy wybranych mediatyzowanych zjawisk kulturowych w perspektywie ich performatywności
Typ modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	obowiązkowy
Rok studiów	III rok studiów I stopnia
Semestr	zimowy
Imię i nazwisko osoby/osób prowadzących moduł	mgr Justyna Stasiowska
Imię i nazwisko osoby/osób egzaminującej/egzaminujących bądź udzielającej zaliczenia, w przypadku gdy nie jest to osoba prowadząca dany moduł	prof. dr hab. Małgorzata Sugiera
Sposób realizacji	zajęcia dydaktyczne wymagające bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i studentów
Wymagania wstępne i dodatkowe	brak
Rodzaj i liczba godzin zajęć dydaktycznych wymagających bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i studentów, gdy w danym module przewidziane są takie zajęcia	30 godzin ćwiczeń w trybie dwie godziny tygodniowo
Liczba punktów ECTS przypisana modułowi	3 punkty ETCS
Bilans punktów ECTS	
Stosowane metody dydaktyczne	zajęcia konwersatoryjne oraz ćwiczenia w stosowaniu przedstawionych metod badań performatycznych w różnych dziedzinach nauki
Metody sprawdzania i kryteria oceny efektów kształcenia uzyskanych przez studentów	ocena przygotowania do zajęć w oparciu o udział w dyskusjach oraz obecność podczas zajęć.
Forma i warunki zaliczenia modułu,	Warunkiem zaliczenia na ocenę jest obecność i aktywny udział

<p>w tym zasady dopuszczenia do egzaminu, zaliczenia, a także forma i warunki zaliczenia poszczególnych zajęć wchodzących w zakres danego modułu</p>	<p>w zajęciach poprzez każdorazowe przygotowanie oraz udział w dyskusji</p>
<p>Treści modułu kształcenia</p>	<p>Zajęcia zostaną poświęcone problemowi mediów w kontekście wyboru metody badań stosowanych w różnych dziedzinach nauki. Media rozumiane jako forma przekazywania informacji w perspektywie performatywnej można uznać za element współtworzący doświadczenie poprzez zapośredniczenie technologiczne. W tym kontekście technologia, jaką w danym momencie społeczno-historycznym posługuje się medium, wchodzi w interakcję z odbiorcą, wpływając na jego sposób postrzegania rzeczywistości. Ten rodzaj perspektywy w różnych dziedzinach nauki umożliwił włączenie w problematykę badań społecznego funkcjonowania technologii i mediatyzacji. Przykładem może być zmiana perspektywy w badaniach w dziedzinie socjologii i filozofii nauki, w której traktowanie technologii jako elementu kształtującego odbiorcę zastąpił społeczny konstruktywizm (Social Construction of Technology). W tym nurcie badań Bruno Latour zaproponował teorię aktora-sieci, która uznaje sprawczość elementów nie-ludzkich, postrzeganych jako część sieci, w której funkcjonuje odbiorca. Ta propozycja wiązała się ze zmianami w postrzeganiu medium jako historycznie i kulturowo uwarunkowanej kategorii, która nie tylko jest istotna dla rozważań kulturoznawczych, ale także wpływa na konkretne działania społeczne i praktyki kulturowe.</p> <p>Zajęcia będą się skoncentrować na wydobyciu perspektywy performatywności w modelach badań różnych dziedzin nauki. Postrzeganie medium jako produktu konkretnych uwarunkowań historycznych i kulturowych pozwoli na przedstawienie różnych sposobów analizy zjawisk kulturowych. Usytuowanie reprezentacji technologii w kontekście filozoficznych teorii i społecznych rozstrzygnięć pokaże natomiast, dlaczego medium stanowi element procesu wytwarzania wiedzy o świecie, a tym samym narzędzie sprawowania władzy-wiedzy. Analizie zostaną poddane takie media transmisyjne, jak telegraf, telefon i radio.</p>
<p>Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego modułu</p>	<p><i>A Shock to Thought: Expression after Deleuze and Guattari</i>, red. Brian Massumi, Routledge 2002</p> <p>Pierre Bourdieu, <i>Zmysł praktyczny</i>, Wyd. Uniwersytetu Jagiellońskiego 2008</p> <p>Doris Bachman-Medick, <i>Cultural Turns. Nowe kierunki w naukach o kulturze</i>, tłum. Krystyna Krzemieniowa, Wyd. Oficyna Naukowa 2012</p> <p>Pierre Bourdieu, <i>Specyfika dziedziny naukowej i społeczne warunki rozwoju wiedzy</i>, [w:] <i>Kryzys i schizma. Antyścjentystyczne tendencje w socjologii współczesnej</i>, t. 2,</p>

	<p>red. Edmund Mokrzycki, PIW 1984</p> <p>Bruno Latour, <i>Aramis, or the Love of Technology</i>, Harvard University Press 1993</p> <p>Bruno Latour, <i>Przedmioty także posiadają sprawczość</i>, tłum. A. Derra, [w:] <i>Teoria wiedzy o przeszłości na tle współczesnej humanistyki. Antologia</i>, red. Ewa Domańska Wydawnictwo Poznańskie 2010</p> <p>Bruno Latour, <i>Splatając na nowo to, co społeczne. Wprowadzenie do teorii aktora-sieci</i>, tłum. K. Abriszewski, A. Derra, Wyd. Universitas 2010</p> <p>Bruno Latour, <i>An Inquiry into Modes of Existence: An Anthropology of the Moderns</i>, tłum. Catherine Porter, Harvard University Press 2013</p> <p>Brian Massumi, <i>Parables for the Virtual: Movement, Affect, Sensation</i>, Duke University Press 2002</p>
<p>Wymiar, zasady i forma odbywania praktyk, w przypadku, gdy program kształcenia przewiduje praktyki</p>	<p>nie dotyczy</p>

Nazwa Wydziału	Wydział Polonistyki
Nazwa jednostki prowadzącej moduł	Katedra Performatyki
Nazwa modułu kształcenia	Wprowadzenie do dramaturgii doświadczenia
Kod modułu	
Język kształcenia	polski
Efekty kształcenia dla modułu kształcenia	Celem zajęć jest zapoznanie studentów z kategorią doświadczenia w badaniach współczesnej humanistyki oraz przekazanie wiedzy na temat tego, jak doświadczenie w praktyce wpływa na zmiany społeczno-kulturowe w przestrzeni indywidualnej i zbiorowej
Typ modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	fakultatywny
Rok studiów	III rok studiów I stopnia
Semestr	letni
Imię i nazwisko osoby/osób prowadzących moduł	dr Łucja Iwanczewska
Imię i nazwisko osoby/osób egzaminującej/egzaminujących bądź udzielającej zaliczenia, w przypadku gdy nie jest to osoba prowadząca dany moduł	j.w.
Sposób realizacji	ćwiczenia w całości realizowane w postaci zajęć dydaktycznych wymagających bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i studentów
Wymagania wstępne i dodatkowe	ogólna wiedza o kulturze współczesnej
Rodzaj i liczba godzin zajęć dydaktycznych wymagających bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i studentów, gdy w danym module przewidziane są takie zajęcia	30 godzin ćwiczeń
Liczba punktów ECTS przypisana modułowi	3 punkty ETCS
Bilans punktów ECTS	
Stosowane metody dydaktyczne	zajęcia w wymiarze dwóch godzin tygodniowo; regularne cotygodniowe konsultacje dla studentów
Metody sprawdzania i kryteria oceny efektów kształcenia uzyskanych przez studentów	sprawdzanie obecności i przygotowania studentów do zajęć w formie aktywnego udziału w dyskusjach na temat proponowanych na zajęciach lektur i materiałów medialnych.
Forma i warunki zaliczenia modułu, w tym zasady dopuszczenia do egzaminu, zaliczenia, a także forma	warunki zaliczenia ćwiczeń: obecność na zajęciach i aktywny w nich udział; przygotowanie krótkich samodzielnych prezentacji na wybrane tematy z programu zaproponowanego

i warunki zaliczenia poszczególnych zajęć wchodzących w zakres danego modułu	przez prowadzącego
Treści modułu kształcenia	<p>Zajęcia będą miały charakter interdyscyplinarny, będziemy analizowali kategorię dramaturgii doświadczenia w przestrzeni szeroko pojętej humanistyki, ilustrując teoretyczne rozważania interpretacjami wybranych dzieł literackich, filmowych, teatralnych, jak również przykładami wydarzeń z życia codziennego. Zajęcia obejmą sześć bloków tematycznych:</p> <p>I Doświadczenie – prezentacje: Bataille, Poulet, Blanchot, Shusterman, Koselleck, Sloterdijk, Simmel</p> <p>II Ciało i przedmiot w doświadczeniu – od związku ciała z rzeczą po rzecz ucieleśnioną (antropologia filozoficzna ciała i posthumanistyka)</p> <p>III Krawędzie doświadczenia – scena szaleństwa i zbrodni (Foucault, Lacan, Legendre, Roudiñesco, Soler)</p> <p>IV Dziwność oswojona – wyjątkowe wydarzenia, cudacznici ludzie, fikcyjne realności wobec narzędzi porządkowania rzeczywistości</p> <p>V Odsłony historii – rewolucje, przewroty, wojny – partytury nagłych przeobrażeń życia społecznego</p> <p>VI Doświadczenie w (auto)biografiach</p>

<p>Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego modułu</p>	<p>Literatura podstawowa:</p> <p>G. Bataille, <i>Doświadczenie wewnętrzne</i>, tłum. O. Hedemann, Warszawa 2009.</p> <p>M. Blanchot, <i>Literatura ekstremalna</i>, pod red. P. Mościckiego, Warszawa 2007.</p> <p>M. Foucault, <i>Ja, Piotr Riviere, skorom już zaszlachtowałem moją matkę, moją siostrę i brata mojego...: przypadek matkobójcy z XIX wieku</i>, tłum. T. Komendant, G. Wilczyński, Gdańsk 2002.</p> <p>M. Halliwell, <i>Images of Idiocy. The idiot figure in modern fiction and film</i>, Ashgate Pub Ltd, 2004.</p> <p>M. Jay, <i>Pieśni doświadczenia. Nowoczesne amerykańskie i europejskie wariacje na uniwersalny temat</i>, tłum. A. Rejniak-Majewska, Kraków 2008.</p> <p>P. Legendre, <i>Zbrodnia kaprala Lortiego. Traktat o Ojcu</i>, tłum. A. Dwulit, Warszawa 2011.</p> <p>K. Matuszewski, <i>Georges Bataille – inwokacje zatraty</i>, Łódź 2006.</p> <p>M. Milewska, <i>Ocet i lzy. Terror Wielkiej Rewolucji Francuskiej jako doświadczenie traumatyczne</i>, Gdańsk 2001.</p> <p><i>Nowoczesność jako doświadczenie. Dyscypliny, paradygmaty, dyskursy</i>, pod red. R. Nycza, A. Zeidler-Janiszewskiej, Kraków 2008.</p> <p>R. Nycz, <i>Poetyka doświadczenia. Teoria – nowoczesność – literatura</i>, Warszawa 2012.</p> <p><i>Orgia z myślą francuską</i>, Warszawa 2013.</p> <p>R. Piłat, <i>Doświadczenie i pojęcie: studia z fenomenologii i filozofii umysłu</i>, Warszawa 2006.</p> <p><i>Ucieleśnienia. Ciało w zwierciadle współczesnej humanistyki. Myśli, praktyka, reprezentacje</i>, pod red. A. Wieczorkiewicz, J. Bator, Warszawa 2008.</p> <p>D. Wolska, <i>Odzyskać doświadczenie. Sporny temat humanistyki współczesnej</i>, Kraków 2012.</p> <p>J. Żylińska, <i>Bioetyka w epoce nowych mediów</i>, Warszawa 2013</p>
<p>Wymiar, zasady i forma odbywania praktyk, w przypadku, gdy program kształcenia przewiduje praktyki</p>	<p>nie dotyczy</p>